

عنوان مقاله:

قرار منع اقامه یا پیگیری دعوا صادره از دادگاه های ملی در داورى تجارى بين المللى

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش حقوق خصوصى، دوره 7، شماره 26 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مجید سربازیان - استادیار حقوق خصوصى دانشگاه شیراز

سید رضا هاشمی - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصى دانشگاه شیراز

مذکور صالحی - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصى دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

یکی از موارد عملی مداخله دادگاه های ملی در روند داورى بدون آنکه مبنای قانونی داشته باشد، صدور قرار منع اقامه یا پیگیری دعوا به درخواست متقاضی آن می باشد. نظر به اینکه قرار منع اقامه یا پیگیری دعوا دارای کاربردی دوگانه است؛ بدین بیان که گاهی در جهت حمایت از داورى و گاهی نیز در جهت ممانعت از رسیدگی داورى صادر می شود، اهمیت چنین قرارى در داورى تجارى بين المللى نمایان می شود؛ بنابراین پاسخ بدین سوال ضرورى است که رویکرد نظام های حقوقی و اسناد بين المللى و ملی در خصوص قرار منع اقامه یا پیگیری دعوا چیست از میان نظام های حقوقی، صرفا دادگاه های ملی در نظام حقوقی کامن لا چنین قرارى را صادر می نمایند. در مقابل، در نظام حقوقی مدون چنین قرارى را مداخله ناموجه در نظام قضایی کشور دیگر می دانند. در اسناد بين المللى نیز، قانون نمونه داورى آنسیترال، کنوانسیون نیویورک و نظام جدید بروکسل یک در حقوق اتحادیه اروپا جواز صدور قرار منع اقامه یا پیگیری دعوا را به دادگاه های ملی اعطا نکرده اند. در قوانین موضوعه ایران نیز جواز صدور قرار مزبور مقرر نشده، مضافا اینکه نمی توان کارکرد آن را در قالب دستور موقت توجیه نمود.

کلمات کلیدی:

اصل صلاحیت نسبت به صلاحیت، اصل اعتماد متقابل، موافقت نامه داورى، مداخله دادگاه در داورى، قرار منع مداخله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/884762>

